

נבואת משה

דברים שנאמר לפני מקשיבים בביהכנ"ס ישראל הצעיר דמידווד ליל ש"ק פ' שמות תשס"א

א. הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלוהים (ד' ט"ז). וכן להלן (ז' א') ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך.

הלשון מיוחד לומר שאהרן יהיה נביאו של משה.

ב. ביאר הג"ר יצחק אלחנן, בהקדם: דהרמב"ם כתב בהל' יסוה"ת ובכ"מ דנביא אמת נבחן ע"י נבואה לטובה, ולכן נבואה לטובה חייבת להתקיים.

וק' מהגמ' ברכות ז' שפחד יעקב שמא יגרום החטא. ות"י הרמב"ם עצמו בהקדמה לפיה"מ דהתם שאני שלא היה נביא המבשר לאחרים אלא הקב"ה בישר ליעקב עצמו ובוה שייך שיגרום החטא.

ג. והקשה הצ"ח דהא באותה גמ' בברכות א"י דגם נבואת עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנית נתבטלה בגרימת החטא שהיו צריכים לעבור בביאה שניה כמו בביאה ראשונה. והרי שם היה נבואה לאחרים שמשה נבא לישראל.

ד. ת"י הגרי"א עפ"י דברי הרח"ו בשם האריז"ל דמשה רבינו היתה שכינה מדברת מתוך גרונו כפשוטו שהיה קול השכינה ממש אבל חיתוך התיבות היה משל משה. אשר לכן נבואת משה לישראל היא כמו דבר ה' לישראל, שקולו היה קול השכינה, וממילא היה שייך שיגרום החטא שיתבטל כמו שדבר ה' ליעקב עצמו היה יכול להתבטל אילו גרם החטא.

ה. ועפ"י ביאר למה רצה משה שאהרן ילך לישראל במקומו, דכל מה שיבשר משה יכול להתבטל כיון שהוא קול השכינה ממש בגרונו של משה משא"כ נבואת אהרן לטובה חייבת להתקיים.

וענהו ה' שהוא ידבר אל אהרן ואהרן יחזור על הדברים ואז דברי אהרן יהיו בגדר נבואה ששמע ממשה קול השכינה. ואז חייב להתקיים. וזהו הלשון דאהרן אחיך יהיה נביאך, שהוא בגדר נביא ממש, אלא תורף דברי הג"ר יצחק אלחנן זצ"ל.

ו. ואמרתי להוסיף, דהנה דעת הרמב"ם דלא יהיה לך כו' כלל ד' לאוין. והק' הרמב"ן דהא אחז"ל תורה צוה לנו משה דתורה בגי' תרי"א ששמעו תרי"א מצוות ממש ואילו אנכי ולא יהיה מפי הגבורה שמעו. ואילו לדברי הרמב"ם דלא יהיה כלל ד' לאוין א"כ לא שמעו ממש כ"א תרי"ח מצוות.

ות"י המשך חכמה דהרמב"ם לשי' במורה נבוכים שכתב שישראל בסני לא שמעו תיבות הדיבור כלל דזה היה שייך רק במשה רק שמעו קול פשוט, ומה שאמרו אנכי ולא יהיה מפי הגבורה שמעו היינו שנתאמת אצלם ע"י עצם המעמד אמיתת מציאות ה' ושאיין עוד זולתו, ומפי הגבורה היינו גבורת המופת.

ז. ומבואר דישראל בסני לא שמעו (לדעת הרמב"ם) חיתוך התיבות כלל, דלא היו בדרגא לשמוע חיתוך התיבות מפי הגבורה בהקף. רק קול פשוט. וזה מקביל ממש עם דברי מה שהביא הגרי"א בשם האריז"ל שכשדיבר משה שמעו קול השכינה ממש אבל רק קול פשוט, דלא היו בדרגא כ"א לשמוע קול פשוט, אבל חיתוך התיבות מפי הגבורה רק משה היה יכול לשמוע ולכן כשדיבר לישראל חיתוך התיבות היה צ"ל משלו.